

JEDENADVACET
PLUS
JEDEN
OKUPAČNÍCH
SRPNŮ

1968 – 1989

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Volkman', is written diagonally across the page.

Alois Volkman

Ke 40. výročí
okupace Československa
21. srpna 1968

21. srpen 1968

Pět prstů sevřených
v ocelovou pěst
tě vzpurně udeřilo do tváře
má země.

Pět prstů začalo tě škrtit
ve spánku...
Ostudné noci
tvého znásilnění
před naší bezmocí
sténající matko.

Pět prstů
bratrsky ti podaných
jsou jedna ruka
s hanbou.
Za nehty špínu farizeů.

Pět prstů na spouštích
tě postavilo čelem ke zdi hrobky.
Mrskaná takovými pásy
za každý svobodný vzdech.

Pět prstů deviantů
neumí možná ani psát
a přesto krví vepsalo se...

To co provedl
Kain Ábelovi
vy jste schopni
označit slovy
bratrská pomoc ?!

1968

Odejdou včas – ta vojska
z legendárních ód –
přezdívaní v s t u p c i
do bezčasí slot?!

Tma normalizace

Slídivě obchází jak hladová vrána
po sněhu bílých míst historie
chovaných v mrazáku
morálních mrzáků
v němž je i tma dobře konzervována.

Náš český prostor kdysi
do všech stran
dnes určovaný
rozměrem jedné Strany.
V ní vrána k vráně sedá.
Politbyro vran.

1978

Nedovolené výročí
na dovolené 21. srpna 1989

I.

Jsi v Kristu svoboden

však v nesvobodném světě

na letní pasece. Sebou plody hrušek.

Jen stébly obklíčen. Verš nejvýš

napadne tě.

Nést košík hub či kůži pod obušek?

II.

V bystřině slyším Smetanovy tóny

v úzkostech myslím na Mjou vlast.

Na protestující i na antony

do nichž jsou vrženi.

V nastraženou past.

III.

Za moji svobodu se zaslужují druzí.
Přidat se aspoň jednou ze svých slok.
Stát proti proudu jako němí pstruzi
už nestačí. Změňme jeho tok.

Noc ve dveřích domova
21.8.1990

Je opět noc noc pokojná
jak po slehnutí nad Betlémem
kdy od východu přicházeli Mudrci
ne tanky.
Dočkali jsme se –
nazvat jevy i viníky jménem!
Historii zbavit
jedné zfalšované stránky.

Prohráli svou dějinnou partii
hráči s figurami
„spřátelených armád“
Už dal jim zmar mat.
Už dal jim zmar mat!

K odsunu vojsk 1991

Michalu Kocábovi

Jak se vypočítá
a stanoví dočasnost?
Z věčných časů odečte se
pouhých třiadvacet let!

A touto matematickou operací
nad všechny vojenské
s jejich cíli
vyjde rozdíl. Rozdíl nad rozdíly.

Ruské suvenýry

Hlavy oblbených ruských okupantů
jsou konečně zpátky u bábušek.
Na stáncích tu zbyly
jejich ušanky a brigadýrky.
Jednali stejně bezhlavě
hlavně hlavněmi svých pušek...
Pražské jaro jimi popravili.

21. srpen 2008

Už čtyřicet let? Bože to nám nepřipadá..

Ať tahle spřátelená zrady zrad zrada

zůstane dědičně v generacích mladá.